

MIRCEA , AUGUSTIN

n. 12 mai 1878, Bogdand, jud. Sălaj

d. 27 noiembrie 1954, Ardud, jud. Satu Mare

Studiile medii le-a absolvit la Blaj, iar pe urmă s-a înscris la Facultatea de Drept din cadrul Universității din Budapesta, unde a obținut și titlul de doctor în Drept. Practica în avocatură și-a desfășurat-o la Cehu Silvaniei și mai apoi la Ardud.

S-a stabilit în Ardud, unde a profesat ca notar public. S-a implicat în viața politică transilvană înainte de 1918 din postura de membru al Partidului Național Român, sub tutela căruia se va face cunoscut în toamna anului 1918. A fost prezent la Adunarea de la

Alba Iulia din 1 decembrie 1918.

În anul 1926 a luat ființă Partidul Național Țărănesc prin fuziunea partidelor conduse de Iuliu Maniu și Ion Mihalache. La congresul de constituire a organizației Satu Mare din 15 martie 1927, Augustin Mircea a fost ales vicepreședinte al filialei partidului. Pe lângă această postură a mai deținut și funcția de membru în comitetul executiv pe întreaga perioadă interbelică.

S-a implicat în viața politică din România Mare, reprezentând Satu Mare în parlamentul țării atât din postura de deputat, cât și din cea de senator. A fost ales președinte pe viață al Consiliului parohial greco-catolic din Ardud. Începând cu anul 1937 a deținut funcția de membru în Consiliul Județean Satu Mare.

Odată cu schimbarea politică care a avut loc după anul 1940, Augustin Mircea nu s-a refugiat, intrând chiar în divergențe cu autoritățile maghiare, lucru care a dus la arestarea sa în 1944. La sfârșitul aceluși an, în luna decembrie, românii au preluat conducerea administrației civile din județ, fiind eliberat din închisoare și numit prim-pretor la Ardud.

În luna mai 1945 a renunțat la funcția deținută, conștient de politica pe care a început să o promoveze guvernul Petru Groza.

A decedat la Ardud.